

سیاست تنش زدایی در دنبال خواهیم کرد

معاون رضا بقاری
معاون عربی آفریقای
وزارت خارجه

آلمان ها از عمل به تعهدات خود در نیروگاه بوشهر سر باز زدند و تکمیل آن به روس ها سپرده شد. روس ها علاوه بر نیروگاه های خود در نقاط مختلف جهان حتی چین نیروگاه ساخته اند که بدون هیچ مشکلی در حال فعالیت می باشد. تکنولوژی روسیه در زمینه ساخت نیروگاه تحت استاندارد های ایالات متحده است، اینگونه نیست که اگر برای مثال یک هواپیمای بوئینگ سقوط کرد، بوئینگ پس بوئینگ تعطل؛ چون هزاران پرواز بدون هیچ خطری صورت می گیرد. حال ممکن است یک فروند دچار مشکل شود. در مورد نیروگاه استاندارد ها و میزان ذرات خیلی بیشتر است.

ما در نیروگاه بوشهر تمامی استانداردهای بین المللی را رعایت و حتی برای اطمینان بیشتر از آژانس بین المللی انرژی اتمی خواسته ایم تا نظارت مستقیم داشته باشد و پروتکل های ایمنی موجود در این خصوص را امضا و در آنها عضویت داریم.

واقعیت این است که بیشتر ابراز نگرانی ها و اظهارات منفی با اهداف سیاسی و در همسایگی با آمریکا و غرب برای فشار بیشتر به جمهوری اسلامی ایران صورت می گیرد و تلاش می نمایند تا این اهداف سیاسی را به گونه ای در افکار عمومی ترسیم کنند که به مردم منطقه بیاروند. که مثلا نیروگاه بوشهر خطر دارد یا ترسیم های صلح آمیز و تحقیقاتی هسته ای جمهوری اسلامی ایران خطرناک است. در حالی که از خطر اسرائیل و ۲۰۰ کلاهک هسته ای و عدم پیوستن این رژیم به NPT و پروتکل الحاقی و همچنین نیروگاه فرسوده دیمونا که هر لحظه منطقه خاورمیانه را تهدید می کند، کمتر سخن به میان می آید، زیرا آمریکایی ها حامی رژیم اشغالگر و تروریست اسرائیل می باشد.

درخت و محافل و قدرت های عربی، جمهوری اسلامی ایران را متهم به دخالت در امور عراق می نمایند. علت اصلی اینگونه اظهارات چیست؟ اولاً همگان می دانند جمهوری اسلامی ایران بیشترین صادرات را به جنگ تحمیلی ۸ ساله از رژیم عراقی است و رهبری صدام جنایتکار متحمل شد و از طرف دیگر بر اساس موازین سیاسی و اسلامی بیشترین کمک و حمایت و میزبانی را در دوران فتنان از ملت مظلوم عراق داشت که شامل همه آحاد مردم عراق امع از کرد و شیعه و غیره می شد و این واقعیت را ملت عراق و ملت های ملت منصف بخوبی درک نمودند.

در حال حاضر نیز جمهوری اسلامی ایران اعتقاد دارد که عراق جدید می تواند یکی از پایه های مهم در راه تکمیل صلح و امنیت منطقه محسوب شود. لذا جمهوری اسلامی ایران همواره از شکل گیری روند سیاسی و ژنات و امنیت در این کشور حمایت نموده و معتقد است که عراق می تواند در صورت اختراصرهای جدید دکراتیک و خروج نیروهای خارجی از این کشور، به آرامش و پیشرفت دست یابد و جایگاه واقعی خود برای ایفای نقشی تعیین کننده در عرصه های منطقه ای و بین المللی قرار گیرد. بدون شک رسیدن این امر به صلح جز در سایه یکپارگی کشوری سرزمین عراق و وحدت اقوام، طوایف و گروه ها حضور آنان در روند دولت سازی میسر نخواهد شد. جمهوری اسلامی ایران از هیچ کمکی برای ایجاد صلح و ژنات در عراق و سامان گرفتن ملت زجر کشیده در ۳۰ سال دیکتاتوری صدام دریغ نخواهد کرد و اینگونه اظهارات را از جانب دشمنان واقعی عراق می داند که در تلاشند از روند دکراسی و ژنات و امنیت در این کشور و رسیدن ملت بزرگ عراق به جایگاه مناسب در سطح منطقه ای و بین المللی جلوگیری نمایند و در همین راستا توسط عوامل خود که پس مانده های نیروهای امنیتی صدام و طالبان می باشند، اقدام کرده کارهای زیرزمینی و صیب گذاری و کشتی انوشهری را انجام داده عراق و وحدت کشوری را تهدید می کنند. امروز بر مهران روشن است که کشور ثروتمند عراق و ملت بزرگ و مستحکوم آن هم از شیعه و سنی و کرد و ترک و کمن در صورت خروج بیگانگان و عدم حمایت تروریست ها توسط هیچ گروهی از این ملت نقش روزی را در تحقق اهداف بزرگ مردم منطقه که همانا شکل گیری، متحد شدن و متخلف منطقه ای و استقرار صلح و برقراری دوستی و رشد توسعه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی همه کشور های منطقه می باشد، ایفا نماید.

عراق می تواند در پرتو ساختارهای جدید دموکراتیک و خروج نیروهای خارجی از این کشور، به آرامش و پیشرفت دست یابد

ما بر تحقق این مهم اترقای فرهنگ گفت و گو و تعامل هم اندیشی، برخورد حکمت آمیز یا هر گونه چالش و سوء تفاهم، اجتناب از انگیزش های اختلاف پارکنز ایرانی - عربی - غربی - خود نمودن منطقه از ورود به مسابقه تسلیحاتی، خروج نیروهای نظامی خارجی که خود موجب ناامنی شده است، تکلیف بر توانایی های درون منطقه ای و سرمایه های عظیم انسانی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی از پارامترهای دستیابی به امنیت پایدار دسته بندی در این منطقه حساس و استراتژیک از جهان می باشد.

برخی کشورهای عرب همسایه جمهوری اسلامی ایران نسبت به برنامه های صلح آمیز هسته ای و نیروگاه اتمی تولید انرژی برق بوشهر که توسط روسیه در حال تکمیل است، ابراز نگرانی نموده اند. مشائین واکنش ها و رفتارهای منفی را در چه می بینید؟

اولاً خود دولت ها و ملت های منطقه اقاقد که منابع نفت و گاز موجود در منطقه تا حد زیادی نخواهد داشت و نسل های آینده نیز حق زندگی و آسایش و رفاه دارند. لذا نیاز به انرژی جایگزین احتیاج غیر قابل انکار و ضروری همه کشورهای منطقه است. اگرچه برخی کشورهای احتیاج در حال حاضر خود را به غفلت زده اند. جمهوری اسلامی ایران نیز به عنوان کشوری پر جمعیت (حدود ۷۰ میلیون) و وسعت و گستردگی سرزمینی و تنوع جغرافیایی و آب و هوایی که باید برای تأمین انرژی مردم در بخش های مختلف اقدام نمایند، استفاده از انرژی هسته ای را ضروری و حق مسلم خود و ملت بزرگوار جمهوری اسلامی ایران می داند.

اروپا و غرب بخلاف تمامی معاهدات بین المللی توانایی های خود را برای اختیار دیگران نمی دهند و همانگونه که ملت ها و کشورهای منطقه شاهد بوده اند،

در روابط پر فراز و فرود ایران و اعراب، واقعیات عرصه بین المللی و پیوندهای عمیق مذهبی و فرهنگی، تحریکات با منشأ فرامتنطقه ای، همواره دو عنصر همگرایی بوده است. اکنون نیز در دور تازه تحولات بین المللی سالهای اخیر که با موجی از تهدید و فشار علیه کشورهای منطقه همراه است ایران و اعراب پیش از پیش متوجه وزن و اهمیت یکدیگر شده اند، منطقه ای که به حکم تاریخ و جغرافیا، سرا و دیار آنها محسوب می شود.

دیپلماسی ایران و کشورهای عربی در شرایط تازه تلاش دارند از ورای آن تهدیدها، فرصتهای تازه برای تأمین امنیت و همکاری بیافزینند، اینکه تا چه اندازه در این مسیر توفیق حاصل شود و چشم انداز افق های پیش رو چگونه است که بر سبشایی است که با معاهد رضا باقری معاون عربی - آفریقای وزارت خارجه در میان گذاشته شده است.

نیز در سطح کارشناسی در جریان است. در مورد انتقال آب شیرین از جمهوری اسلامی ایران به کویت نیز طریق توافق نموده اند که مجدداً مذاکرات را از سر بگیرند تا به نتیجه برسیم. با توجه به انجام توافقات اصولی توقع داریم که مراحق قانونگذاری در کشور نیز سریرت وظایف خود در خصوص توافقاته های امضا شده و توافقاته های که در آینده به امضا می رسد، انجام دهند.

در چارچوب موضوع امنیت و طرح امنیت دسته جمعی در منطقه، آیا طرح و پیشنهادی در دستور کار قرار دارد؟ خصوصاً اینکه اخیراً شما به عنوان نماینده ایران در کنفرانس گفتگومان امنیت خلیج فارس در بحرین حضور یافتید.

در یک نگاه کلی به شرایط موجود و وضعیت مطلوب منطقه درمی یابیم که امنیت منطقه یک پروسه و روندی است که باید با همدلی و هم آوایی برای دستیابی به آن حرکت نمود.

همانگونه که همه شاهد و ناظر هستند، حضور نیروهای بیگانه طی همه های اخیر نه تنها امنیت و ژنات پایداری را برای منطقه به همراه نیاورد، بلکه موجب بی ثباتی هایی نیز گردیده است.

جمهوری اسلامی ایران اعتقاد راسخ دارد که زندگی آبرومندانه در سایه صلح، ثبات و امنیت حق مسلم ملت های مسلمان منطقه لازمه توسعه و رفاه ملت ها و کشورهاست و لذا این ملت ها و دولت های منطقه هستند که بیش از همه نگران ناامنی و بی ثباتی و آثار زیانبار آن در منطقه می باشند. با فریوایی رژیم بعث در عراق که موجبات سه جنگ ویرانگر در منطقه بود و تشکیل دولتی مبتنی بر خواست مردم عراق و با تعیین جدول زمانی برای خروج نیروهای خارجی از این کشور و منطقه، بیش از هر زمان دیگر فرصت برای یک همکاری منطقه ای فراهم شده است. اکنون زمان آن فرا رسیده است که با توجه به شرایط و تحولات در عرصه بین المللی علاوه بر طراحی و اجزای سیستم امنیتی دسته جمعی توسط کشورهای منطقه توسعه و تمیق همکاری های فراگیر اقتصادی و تجاری و با رازینی همه کشورهای منطقه یک بلوک اقتصادی قوی بنا گردد که چنین بلوکی حتی می تواند در قالب سازمان کنفرانس اسلامی نیز گسترش یابد.

آقای باقری، روابط ایران و کشورهای عرب در چه سطحی قرار دارد؟ فکر می کنید سیاست تنش زدایی و اعتماد سازی تداوم خواهد داشت و اساساً شما در دستگاه دیپلماسی چه برنامه هایی برای بهبود و گسترش روابط با این کشورها دارید؟

با سقوط رژیم بعث و صدام حسین که در حقیقت با جنگ تحمیلی و سوء استفاده از کمک ها و حمایت های کشورهای منطقه موجب بی اعتمادی را در منطقه تشدید نموده بود، وضعیت روابط با کشورهای همسایه خصوصاً همسایگان عرب ما در حاشیه جنوبی خلیج فارس طی سال های اخیر روند مثبتی به خود گرفته است و در حال حاضر روابط با کشورهای همسایه خصوصاً همسایگان سیاست تنش زدایی و اعتماد سازی خصوصاً با کشورهای مسلمان و همسایه با شد و سرعت بیشتر از گذشته تداوم دارد و در این راستا نگاه دولت جمهوری اسلامی ایران به خلیج فارس، نگاه صلح و دوستی و همکاری است و پاسخ جدی متقابل به این سیاست دستاوردهای ارزشمندی را برای منطقه و جهان اسلام و صحنه بین المللی به همراه خواهد داشت.

در راستای این سیاست ما با برخی از کشورهای همسایه توافقاته های امنیتی امضا نموده ایم و در زمینه های سیاسی و اقتصادی و تجاری نیز همکاری های رو به رشدی در جریان بوده است که البته انتظارات ما بیش از اینهاست و امیدواریم با تلاش متقابل دو طرف در همه زمینه ها به سطح ایده آل برسیم.

با توجه به انتصاب شیخ صباح الاحمد به امیری کویت که حدود ۴۰ سال وزیر خارجه و سه سال نخست وزیر کویت را عمده دار بوده است و نیز حضور دیپلماتیک شما در کویت، آینده روابط ایران با این کشور را در دوران حاکمیت جدید چگونه ارزیابی می کنید؟

روابط دو کشور از وضعیت خوبی برخوردار است و انتظار ما این است که با انتصاب جناب آقای شیخ صباح الاحمد تجربه و درایت ایشان و مسوولین جدید در بخش های مختلف، روابط به سطح مورد نظر دو کشور ارتقا یابد. لازم به ذکر است که طی سال های گذشته توافقاته امنیتی بین دو کشور به همراه رسیده و در زمینه مبارزه با مواد مخدر، همکاری های مرزی و همکاری بین کارهای ساحلی دو کشور پیشرفت های قابل ملاحظه ای داشته ایم. در آینده نزدیک چهارمین اجلاس امنیتی مشترک در تهران برگزار خواهد شد.

در زمینه نفت و گاز به عنوان یکی از محورهای عمده همکاری فیما بین اخیراً توافقاته ای در اسفهان بین وزرای انرژی و نفت دو کشور به امضا رسیده و مذاکراتی

قصه نفت در دریای «تی مور»

امیر سعید الهی

این کشور کوچک است، ولی این روزها یعنی سلطه استرالیا بر دوسوم منابع نفتی و غنی دریای «تی مور» را حدود دو سال پیش اعلام داشت و این کشور روزانه نزدیک به دو میلیون دلار از این حوزه نفت برداشت می کرد و همچنین بر سرهای این صورت گرفته، برداشت استرالیا از منابع این حوزه از سال ۱۹۹۹ تاکنون ۱۰ برابر کمک های آن کشور به تی مور شرقی بوده است. در حالی است که ارزش ذخایر نفت و گاز در این منطقه نزدیک به ۲۰ میلیارد دلار برآورد شده است.

هر چند، سن و استقلال تی مور در سال ۲۰۰۴ استرالیا حق بیشتری از منابع دریایی برای این کشور قایل شد اما زهران تی مور از جمله بزرگترین «گوسفند» رئیس جمهوری و امارات اماراتی نخست وزیر آن کشور برای حقوق کامل کتب خود خواستار بازنگری در قرارداد های استرالیا شدند. به نظر آنها، قرارداد مرزی فعلی که بیشتر آنها و منابع زیر دریایی این منطقه را در اختیار استرالیا قرار می دهد، عادلانه نیست و در چند نوبت، خواستار آن شدند که فاصله ۳۷۵ مایلی میان استرالیا و تی مور بر اساس حقوق بین الملل با خط میانه و به گونه ای مساوی میان دو کشور تقسیم شود. در صورت توافق استرالیا با این امر، تی مور شرقی می توانست بیشتر منابع این حوزه را در اختیار تریب منابع نفتی در منطقه است، به دست بگیرد.

با توجه به این موضوع از میانه سال ۲۰۰۴، مذاکراتی میان دو کشور آغاز شد که به گونه ای متناوب در «دلیلی» و «کانتی» ادامه یافت و رسان می رفت که تا پایان سال ۲۰۰۴ به انجام نرسد، ولی این گفت و گوها در سال ۲۰۰۵ نیز ادامه یافت و سرانجام در ۱۲ ژانویه سال ۲۰۰۶ در کانتینر اعلام شد که دو طرف در زمینه بهره برداری از منابع زیر دریایی در منطقه به توافق دست یافته و قراردادی را در این زمینه امضا کرده اند.

الته دو کشور نتوانستند در مورد خطوط مرزی دریایی خود چه بر اساس فلات قاره و چه بر اساس خط میانه توافق کنند و به نظر تصمیم نهایی در این مورد را به ۵۰ سال دیگر موکول کردند، اما آنچه که در حال حاضر، فوریت داشت و بویژه برای تی مور شرقی حیاتی بود، توافق بر سر استخراج منابع غنی

نفت و گاز در دریای تی مور بود که بر اساس قرارداد کانتینر قرار شد دو کشور سهم برابر از منابع نفتی این منطقه داشته باشد و بر این اساس، با توجه به ذخایر موجود با بهره برداری از منابع نفتی تی مور در حوزه نفتی (شامل اسان رازیه و اترودیا لئون)، نزدیک به ۱۰ میلیارد دلار نصیب تی مور شرقی می شود.

باید دانست که ناحیه توسعه مشترک نفتی (OPDA) که قرار است از سوی دو کشور مورد بهره برداری قرار گیرد، شامل حوزه های نفتی «سان رازیه»، «تروبادا تون» و «ایپاولاندان» می شود.

بدین ترتیب، هر چند تیمور شرقی توانست که سهم بیشتری از حق خود را در این زمینه، به دست آورد، اما تردید نیست که سایه سنگین منافع استرالیا که حاضر به تقسیم مساوی دریای بین خود نمی بود، در سالهای آتی همچنان بر روابط دو کشور سنگینی خواهد کرد و می گمان، این پایان منازعه میان آن دو بر سر قسه مکرر نفت نخواهد بود.

تی مور شرقی یکی از فقیرترین کشورهای جهان است که یک چهارم جمعیت ۸۵۰ هزار نفری آن زیر خط فقر به سر می برند و اقتصاد این کشور وابسته به کمک های خارجی است که البته هر سال کمتر و کمتر می شود. به همین سبب، پیش بینی می شود که این کشور کوچک در ۴ سال آینده با کسر بودجه ۳۰ میلیارد دلاری روبرو شود. تی مور شرقی که در جزیره کوچکی در کنار تی مور غربی، (در مالکیت آندونزی) قرار دارد، از مستعمرات پیشین پرتغال بود که در سال ۱۹۷۵ به تصرف ارتش آندونزی درآمد، ولی در سال ۲۰۰۳ پس از مبارزات پیگیر مردم این جزیره و با پشتیبانی دولتهای بزرگ به استقلال رسید و از آن زمان تاکنون برای بقا در تلاش است.

استرالیا که یکی از بزرگترین کشورهای کمک دهنده به تی مور شرقی است در جنوب این کشور کوچک واقع شده و ضرب المثل فارسی «فیل و فنجان» بر مورد این دو کشور به خوبی صادق است. با این همه، توسعه اقتصادی تی مور شرقی تا اندازه زیادی بسته به پیوندهای اقتصادی آن با همسایه بزرگتر خود است و بدون همراهی استرالیا که این منطقه را حوزه نفوذ خود به شمار می آورد، تی مور شرقی نقوذ اجرای طرح های بهداشتی، آموزشی و زیربنایی خود یا دشواری روبرو خواهد بود.

مرزهای کنونی دریای استرالیا با تی مور بر اساس قراردادی است که میان استرالیا و آندونزی در سال ۱۹۷۲ بسته شده است. بر اساس این قرارداد، مرز دریایی دو کشور در امتداد فلات قاره وسیع استرالیا تعریف شده و به همین سبب، بخش وسیعی از دریای تی مور و منابع نفتی آن در اختیار سرزمینی استرالیا قرار گرفت تا آنجا که در پاره ای نقاط، تا ۹۴ مایلی سواحل تی مور، نیز در حاکمیت استرالیا واقع شده است.

اما سبب اصلی اختلاف میان این دو کشور این است که استرالیا در سال ۱۹۸۹ پس از به رسمیت شناختن حاکمیت آندونزی بر تی مور شرقی توانست امتیازات مهمی از این کشور برای بهره برداری از منابع نفت و گاز دریای تی مور به دست آورد و بهره برداری از ناحیه توسعه مشترک نفتی (OPDA) را که دارای منابع سرشار نفت و گاز است، آغاز کند.

با وجود اینکه، استرالیا در نیروهای حافظ صلح برای استقلال تی مور در سال ۲۰۰۲ شرکت داشت و آنچه آن گفتیم، از کمک دهندگان بزرگ به

ترجمه	
<p>بازگشت همه به سوی اوست</p> <p>چگونه فراموش کنیم مهربانیا، بزرگوارها و انسانیت هایت را که هر چه داریم، از تو داریم و شرافت انسانی را از تو آموختم. دریغ از رفقت. با یاریت تأسف و تالم در گذشت ناباورانه همسر، پدر و برادر عزیزانم</p> <p>دکتر مهدی شرکت استاد فریخته و الاقام دانشگاه علوم پزشکی ایران و از پیشگامان جراحی پلاستیک ایران را به آگاهی می رسانیم. به همین مناسبت مجلس ترحیمی از ساعت ۱۳/۲۰ تا ۱۶ تا روز یکشنبه ۱۳۸۴/۱۲/۲۴ در مسجدالرضا به نشانی خرمشهر، خیابان نیلوفر برگزار می گردد.</p> <p>محبوبه به کساییان، دکتر مجید شرکت، ساناز شرکت، بهناز شرکت دکتر زهرا انصاری، دکتر افشین خلعتغری بانو عطیله، مهندس رضا، مهندس جعفر، مهندس حبیب الله شرکت و خانواده های شرکت و کساییان</p>	<p>با تأسف و تأثر فراوان درگذشت عزیزان در دست رفته مان</p> <p>استاد عالیقدر دکتر مهدی شرکت را خدمت خانواده محترم تسلیت گفته و از خداوند بزرگ صبر و شکیبایی برای همگان آرزو مندیم. مراسم بزرگداشت آن بزرگ مرد فامیل در روز ۱۴ اسفند از ساعت ۱۴/۲۰ تا ۱۶ در مسجدالرضا به نشانی خیابان خرمشهر، میدان نیلوفر برگزار خواهد شد.</p> <p>دکتر محمدتقی کوپائی، دکتر اکبر فاضلی مهندس علی اصغر شرکت مهندس علی اکبر شرکت</p> <p>مرکز پذیرش آگهی های ترحیم و تسلیت در روزنامه ایران</p> <p>تلفن: ۰۲۷-۸۸۲۳۸۸۲۰ نمایی: ۰۱۰-۸۸۲۹۹۸۰۰</p> <p>خیابان شهید فندی (پاییزی سابق)، کوچه هشتم، شماره ۴</p>

ایران

فدراسیون بسکتبال

پذیرش آگهی

تلفن: ۰۲۷-۸۸۲۳۴۵۹۰
نمایی: ۰۱۰-۸۸۲۳۶۹۶۸